

3.1 Religionis Zelus¹

Vydané Klementom VII.

3. júla 1528 vo Viterbe

Právny rodný list kapucínskej reformy bol poskytnutý pápežom 3. júla 1528 obidvom bratom, Ľudovítovi a Rafaelovi z Fossombrone. Obaja observanti zapálení pre reformu boli niekoľko mesiacov pred tým pod ochranou konventuálov, aby viedli pustovnícky život a v plnosti sa riadli regulou. Podstatné zásluhy na sprostredkovaní u pápeža mala, ako to dokladá predkladané breve, Katarína Cybo, kňažná z Camerina. Neter Klementa VII. spoznala oboch odpadnutých bratov observantov v ich rezidenčnom mestečku a obdivovala ich kvôli hrdinskej službe nakazeným morom v roku 1527.

Pápežská bula oslobodzuje bratov od všetkých cirkevných trestov, povoľuje im habit so špicatou kapucňou, môžu prijímať kandidátov, nosiť bradu, utiahnuť sa do pustovní a žobrať. Požívajú navyše aj všetky privilégiá a práva, ktoré sú zaručené františkánskemu rádu a kamaldulským pustovníkom alebo im ešte v budúcnosti budú priznané.

1 Biskup Klement služobník služobníkov Božích, (posielam) pozdrav a apoštolské požehnanie milovaným synom, Ľudovítovi a Rafaelovi z Fossombrone, rehoľníkom Rádu Menších bratov.

2 Horlivosť v rehoľnom živote, počestný život a mravy a tiež iné chvályhodné zásluhy o bezúhonnosť a čnosti, ktoré nám o vás dosvedčili hodnoverné osoby,² nás vedú (k tomu) kladne vyhovieť vašim prosbám, do takej miery ako je nám to v Pánovi umožnené, zvlášť v tých veciach, ktoré slúžia na spásu duší a šírenie viery.

3 Žiadosť, ktorú ste nám nedávno predložili, hovorí, že ste kedysi vedení vrúcnu túžbou slúžiť Najvyššiemu, vstúpili do rádu menších bratov zvanom observancia. V ňom ste po zložení sľubov isté obdobie žili, a potom, po obdržaní súhlasu svojho vtedajšieho predstaveného,³ v súlade s apoštolským listom o jednote a svornosti medzi prvými menovanými a konventuálmi, ste sa pripojili ku konventuálom, a keď vás milo prijal provinciál provincie v Markách,⁴ pričlenil vás k bratom ako aj k územiu danej provincie. Následne, pretože ste pre spásu svojich duší a na Božiu slávu túžili viesť pustovnícky život a – nakoľko to len umožňuje ľudská krehkosť – zachovávať regulu blaženého Františka, udelil vám zmienený provinciál povolenie, aby ste sa obrátili na Rímsku kúriu: bolo vám dovolené predložiť Nám a Apoštolskému stolcu všetko to, čo sa vám bude zdať vhodné vyprosiť si a získať na spásu vašej duše a na Božiu slávu.

---

¹ Latinský text nasledujúcich búl a breve preložil do nemčiny Niklaus Kuster zo Švajčiarskej provincie.

² Tieto hodnoverné osoby boli Katarína Cybo, kardinál protektor Andrea della Valle, vyšší predstavený p. Ľudovíta a biskup z Camerina Giangiacomo Bongiovanni, so svojimi odporúčajúcimi listami ,ďalej kardinál Lorenzo Pucci veľkopentenciár a protektor Kamaldulov ako aj svedok Giacomo Simonetta. Pravdepodobne boli aj intervencie kardinálov Ercole Gonzaga a Egidia Canisia z Viterba.

³ Paulo da San Severino, ktorý vystriedal Jána z Piliho z Fana na mieste provinciála observantov v Markách v r.1527.

⁴ Ľudovít Santoni da S. Leo, bol v úrade 1527-1530.

4–5 Tiež náš milovaný syn Ondrej, kňaz kardinál titulárneho kostola svätej Priscily,⁵ ochranca uvedeného Rádu, vás splnomocnil, aby ste predložili uvedenú žiadosť, avšak s nasledovnými podmienkami: že raz za rok musí niekto z vašej skupiny vo vašom mene za všetkých na znak podriadenosti vyhľadať provinciála alebo provinčnú kapitolu konventuálov provincie, v ktorej žijete, a že u vás miestny provinciál môže robiť vizitáciu, ak to bude považovať za vhodné, však nanajvýš raz za rok; ak zistí, že nezachováte zmienenú regulu, môže vás napomenúť alebo aj primeraným spôsobom prinútiť, aby ste ju zachovávali dokonalejšie. Okrem toho vás ale nebude môcť premiestňovať z miesta na miesto, ani vám niečo prikazovať a vyžadovať to od vás. Jeho úlohou je skôr vás chrániť a brániť, aby ste mohli pokojne v Božích veciach slúžiť Najvyššiemu, ako je veľmi jasne vyjadrené v patentnom liste kardinála ochranca i v liste provinciála.

Preto nám bola vo vašom mene pokorne predložená prosba, aby sme vám milostivo z apoštolskej dobrotivosti dovolili viesť tento druh pustovníckeho života, a aby sme vhodne rozhodli o spomenutých podrobnostiach.

6 Mysliac na spásu duší, rozhrešujeme každého z vás, a považujeme týmto listom za rozhrešeného kohokoľvek, kto by bol nejako postihnutý akoukoľvek cenzúrou, trestom alebo iným cirkevným výrokom exkomunikácie, suspenzie, alebo interdiktu, či už podľa zákona alebo svetskou autoritou pri akejkol'vek príležitosti alebo z akéhokoľvek dôvodu. Predchádzajúce listy a ich obsah považujeme za dostatočne zrozumiteľné, preto vám týmto listom, vašim prosbám naklonený, z moci apoštolskej autority udeľujeme právo, (1) žiť pustovníckym životom podľa vyššie uvedenej reguly; (2) nosiť habit so štvorcovou kapucňou; (3) prijímať do vášho spoločenstva kohokoľvek, či diecézneho klerika,⁶ kňaza alebo laika, (4) nosiť bradu, (5) utiahnuť sa a žiť v ústraní so súhlasom majiteľa v akejkol'vek pustovni alebo mieste, (6) viesť prísny pustovnícky život a (7) možnosť žobrať na ktoromkoľvek mieste. Okrem toho vám udeľujeme povolenie ako aj slobodné a úplné oprávnenie, aequae principaliter, voľne a dovoleným spôsobom, užívať, vlastniť a využívať každú výsadu, indult a prejavy priazne, všeobecne i jednotlivito, ktoré dodnes boli alebo v budúcnosti budú udelené rádu menších bratov a pustovniam kamaldulcom blaženého Romualda ako aj jeho pustovníkom,⁷ rovnakým spôsobom, ako ich sami užívajú, vlastnia a používajú a v budúcnosti budú užívať.

7 Prikazujeme okrem toho týmto apoštolským listom všetkým a jednotlivým arcibiskupom, biskupom, opátom a všetkým cirkevným hodnostárom, kanonikom metropolitných a iných katedrálnych kostolov, generálnym vikárom uvedených arcibiskupov, biskupov a opátov, aby vám oni sami, alebo prostredníctvom iných, poskytovali účinnú ochranu; majú vám umožniť celkovo a jednotlivito v pokoji užívať

---

⁵ Kardinál Andrea della Valle (1463-1534), Riman, Bol menovaný Levom X. za vedúceho pápežskej kancelárie. Ako biskup Krotonu a Miletu sa zúčastnil r.1512 piateho Lateránskeho koncilu a v r. 1527 sa ho veľmi dotklo vyplienenie Ríma (Sacco di Roma). V r.1532 ho spolu s kardinálom dell Monte Klement VII. poveril vyšetrovať spor medzi observantmi a kapucínmi. Napokon bol biskupom z Albana a Palestriny.

⁶ Aby nezmobilizovali observantov (pravdepodobne z ohľadom na kardinála protektora), zaručuje sa prvej verzii povolenie prijímať klerikov alebo laikov ale nie rehoľníkov; Ľudovít Tenaglia ale potom dosiahne že právne vyrieši aj toto núdzové riešenie. Keďže sú im priznané aj privilégia kamaldulcov, získavajú nimi aj možnosť prijímať rehoľníkov.

⁷ Privilégia zaručené kamaldulcom sú obsiahnuté v bule Illa quae, ktoré vydal Eugen IV. 24. novembra 1435.

a používať všetky vyššie uvedené fakulty; nesmú pripustiť, aby niektorého z vás niekto obťažoval, obmedzoval alebo znepokojoval v tom, čo je v rozpore s týmto listom. Nech skôr podľa svojho úsudku potrestajú každého, kto sa tomuto stavia na odpor alebo sa o to usiluje, prostredníctvom cenzúr, trestov alebo iných právnych prostriedkov bez možnosti odvolania sa, a ak to bude potrebné aj s podporou svetskej moci.

8 Toto Naše písmo nie je v rozpore s dekrétmi nášho predchodcu, v blaženej pamäti Bonifáca VIII., s dekrétom vydaným na zhromaždení a všeobecnom koncile na dvoch zasadnutiach,⁸ ani s pápežskými konštitúciami alebo nariadeniami, ani so štatútmi alebo stanovami vyššie zmieneného rádu, hoci by boli posilnenými prísahou, schválenými Svätou Stolicou alebo inými právnymi prostriedkami; ani s privilégiami, indultmi alebo apoštolskými listami vydanými ktorýmkoľvek z našich predchodcov na Apoštolskom stolci alebo nami samotnými, spolu s tými, ktoré majú záväznosť všeobecného zákona a majú trvalú platnosť, vydanými vo forme *motu proprio*, s plným vedomím a plnou mocou, spolu s akýmkoľvek dodatkami, ktoré majú anulujúci, zabraňujúci, zrušujúci, potvrdzujúci, obmedzujúci, obnovujúci, posilňujúci, objasňujúci, zoslabujúci účinok, alebo inými dodatkami, i keď boli opakovane udelené, potvrdené a obnovené. Nie je v rozpore s ničím z vyššie uvedeného, i keď pre ich účinné odvolanie je potrebné vykonať zvláštnu, individuálnu a písomnú zmienku o nich a ich dôsledkoch, ani nie je v rozpore so všeobecnými výrokmi vyjadrujúcimi to isté, i keď je u nich výslovne vyjadrené, že nie sú nijako odvolateľné. S plným vedomím, My, týmto listom výslovne odvolávame ich účinok, rovnako ako formy, ktoré je potrebné zachovávať v jednotlivých prípadoch, prinajmenšom pre túto jednotlivosť, zatiaľ čo všetko ostatné zostáva v platnosti.

9 Nikomu z ľudí teda nie je dovolené akokoľvek opovážlivo napádať, alebo rušiť toto rozhréšenie, dovolenie a pokyny. Ak by sa tak niekto opovážil vykonať, nech mu je známe, že upadá do nemilosti všemohúceho Boha a blažených apoštolov Petra a Pavla.

Dané vo Viterbe,⁹
v roku 1528 po Vtelení Pána,
dňa tretieho júla,
v piatom roku nášho pontifikátu.

---

⁸ Hovorí sa tu o konštitúcii *Tenerem cuiusdam consitutionis* z 5. mája 1298, ktorou Bonifác VIII. potvrdzuje konštitúciu 23 II. Lyonského koncilu (*Religionum diversitatem*), ktorá zakazuje založenie nového rádu. Táto sa opäť odvoláva na konštitúciu 13 IV. Lateránskeho koncilu (*Ne nimia religionum*).

⁹ Pápež so svojim dvorom sa utiahol po vyplienení Ríma do Viterba, pred tým čo sa v máji 1527 najprv zachránil v Anjelskom hrade a potom utiekol do Orvieta.